

Decizii Relevante

SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI FAMILIE

1. Principiul personalității legii penale. Camera preliminară

Index tematic: Cod penal

Legislație relevantă: art. 9 C. pen.

Rezumatul problemei de drept:

Locul săvârșirii activității infracționale. Condiții pentru incidența principiului personalității legii penale române.

Identificare:

*Curtea de Apel Ploiești, Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie
Încheierea penală din 06 iunie 2018*

Faptul că într-un anumit moment al urmăririi penale s-a considerat incident principiul personalității legii penale, apreciindu-se că un segment al activității infracționale ar fi avut loc pe teritoriul unei țări străine, nu poate conduce la neregularitatea actului de sesizare, în condițiile în care în urma activităților specifice s-a reținut că inculpatul ar fi acționat în parte pe teritoriul României.

Principiul personalității legii penale este prevăzut de art. 9 C. pen. și se bazează pe cetățenia subiectului activ. Astfel, conform alin. (1), legea penală română se aplică *infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului României de către un cetățean român sau de către o persoană juridică română, însă numai dacă pedeapsa prevăzută de legea română este detențiunea pe viață ori închisoarea mai mare de 10 ani.*

În aceasta primă ipoteză, fapta trebuie doar să fie calificată ca infracțiune conform legii penale române, fără să conteze dacă este calificată ca infracțiune și potrivit legii locului unde a fost comisă, iar subiectul activ trebuie să aibă cetățenia română la data săvârșirii faptei.

În a doua ipoteză prevăzută de alin. (2), legea penală română se aplică *infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, dacă fapta e prevăzută ca infracțiune și de legea penală a țării unde a fost săvârșită ori dacă a fost comisă într-un loc care nu e supus jurisdicției niciunui stat.* Doar în această situație, se impune existența unei duble incriminări, dar și sancționarea faptei de către legea română cu pedeapsa cu închisoarea de maximum 10 ani ori cu pedeapsa amenzii.

Potrivit teoriei ubicuității, infracțiunea este considerată a fi săvârșită pe teritoriul României „dacă se constată că pe acest teritoriu s-a comis un act de executare a

infracțiunii consumate ori a tentativei, un act de participare sub orice formă la infracțiune sau dacă s-a produs pe teritoriul României, rezultatul unei astfel de fapte.

Or, cât timp inculpatul contestator a fost trimis în judecată, reținându-se în esență racolarea numitei A, profitând de situația materială precară a acesteia, cu scopul de a o determina să practice prostituția pe teritoriul Marii Britanii sub coordonarea și protecția membrilor grupului infracțional, asigurându-i transportul către Marea Britanie, nu se poate reține că activitatea infracțională pentru care inculpatul a fost trimis în judecată a avut loc integral pe teritoriul unui stat străin, astfel încât să fie necesară precizarea incidenței dispozițiilor art. 9 alin. (2) C. pen. Cum cel puțin o parte a activității infracționale s-a desfășurat în România (identificare, racolare și achitare tarif de transport), în virtutea principiului ubicuității, fapta este considerată a fi comisă în România. Faptul că față de alte persoane, cu privire la care s-a dispus anterior un transfer de procedură în virtutea faptului că în calitate de cetățeni români ar fi acționat pe teritoriul Marii Britanii, ar fi incidente dispozițiile art. 9 alin. (2) C. pen., chiar dacă acele persoane ar avea calitatea de subiect activ plural al unei infracțiuni la comiterea căreia ar fi participat și inculpatul contestator, nu poate impune reținerea în sarcina inculpatului contestator a dispozițiilor de aplicare a legii penale conform principiului personalității legii penale.

2. Infracțiunea continuată. Aplicarea Deciziei nr. 368 din data de 30 mai 2017 a Curții Constituționale în cazul hotărârilor penale definitive

Index tematic: drept penal; drept procesual penal

Legislație relevantă: art. 35 alin. 1 C. pen.

Rezumatul problemei de drept:

Decizia de admitere a excepției de neconstituționalitate nu poate constitui temei legal pentru o acțiune în justiție, fiind vorba de un raport juridic epuizat.

Identificare:

*Curtea de Apel Ploiești, Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie
Decizia penală nr. 75 din 27 februarie 2018*

Prin decizia penală nr. 75 din data de 27 februarie 2018 a fost respinsă ca nefondată contestația formulată de condamnat împotriva sentinței penale nr. 557 din data de 21 noiembrie 2017 pronunțată de Tribunal, prin care în baza art. 598 C. pr. pen. a fost respinsă ca neîntemeiată contestația la executare formulată cu privire la sentința nr. 161/10.04.2015 a Tribunalului, definitivă prin decizia penală nr. 446/05.04.2017 a Curții de Apel Ploiești.

S-a reținut că prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului sub nr. .../105/2017 condamnatul X a formulat contestație la executare cu privire la sentința nr. 161/10.04.2015 a Tribunalului, definitivă prin decizia penală nr. 446/05.04.2017 a Curții de Apel Ploiești.

În motivarea contestației, condamnatul a arătat că prin sentința penală nr. 161/2015 a Tribunalului a fost condamnat la pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune în formă continuată.

A arătat că, urmare a publicării în M.O. nr. 566/ 2017, a deciziei nr. 368/30.05.2017 a Curții Constituționale referitoare la excepția de neconstituționalitate a disp. art. 35 alin. 1 și art. 39 al 1 lit. b) C. pen. rezultă că se afla în situația prev. de art. 598 alin. 1 lit. d) C. pr. pen. „altă cauză de stingere sau micșorare a pedepsei, deoarece în aplicarea sancțiunii s-au avut în vedere prevederile codului penal anterior.

A solicitat la instanța de fond aplicarea procedurii simplificate prev. de art. 374 alin. 4, art. 375 alin. 1 și art. 396 alin. 10 C. pr. pen., situație care în prezent, ca urmare a pronunțării deciziei nr. 368/2017 a Curții Constituționale, conform art. 5 C. pen., legea penală mai favorabilă sunt prevederile noului cod penal, având în vedere limitele de pedeapsă prev. de art. 244 alin. 1 de la 1-5 ani, se poate aplica dispoziția prevăzută de art. 91 Cod penal și anume suspendarea pedepsei sub supraveghere .

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport cu motivele invocate, instanța de fond a constatat neîntemeiată contestația formulată.

Astfel, prin s.p. nr. 161/10.04.2015 Tribunalul, în baza art. 396 alin. 1, 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b) C. pr. pen. cu referire la art. 4 C. pen. a fost achitat inculpatul X, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de inițiere sau constituire ori aderare sau sprijinire sub orice formă a unui grup în vederea săvârșirii de infracțiuni care nu este un grup infracțional organizat, prev. de art. 8 din Legea nr. 39/2003 comb. cu art. 323 alin. 1 C. pen.

În baza art. 5 Cod penal s-a constatat că legea penală mai favorabilă aplicabilă inculpatului X este reprezentată de Codul penal din 1969 și în consecință:

În baza art. 215 alin. 1, 2, 3, 4 și 5 C. pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C. pen. anterior cu aplic. art. 396 alin. 10 C. pr. pen. a fost condamnat inculpatul X la pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune în formă continuată, faptă din perioada 2008-2010.

În baza art. 65 alin. 2 C. pen. anterior s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit. a) teza a II-a, b) C. pen. anterior pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

S-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 71, 64 lit. a) teza a II-a, b C. pen. anterior.

În baza sentinței menționate a fost emis M.E.P.I. nr. ...

Potrivit disp. art. 598 C. pr. pen., se poate face contestație contra executării unei hotărâri penale atunci când s-a pus în executare o hotărâre care nu era definitivă, ori executarea era îndreptată împotriva unei alte persoane decât cea prevăzută în hotărârea de condamnare, precum și în cazul în care s-a ivit vreo nelămurire cu privire la hotărârea care se execută, o împiedicare la executare sau atunci când în cauză se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice alta cauza de stingere ori de micșorare a pedepsei precum și orice alt incident ivit în cursul executării.

Deși contestatorul a arătat în mod expres că înțelege să formuleze contestație la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. 1 lit. d) C. pr. pen., solicitând aplicarea dispozițiilor prevăzute de art. 91 C. pen. și anume suspendarea pedepsei sub supraveghere, instanța de fond a apreciat că situația învederată de contestator

excede prevederilor textului de lege sus-menționat, neexistând nicio nelămurire cu privire la hotărârea care se execută ori vreo împiedicare la executare.

De asemenea, s-a constatat că în cauză nu a intervenit vreunul dintre cazurile de stingere ori de micșorare a pedepsei precum amnistia, prescripția ori grațierea sau orice alt incident ivit în cursul executării, nefiind îndeplinite condițiile de admisibilitate ale contestației la executare, prevăzute de disp. art. 598 lit. d) C. pr. pen. învederate de către contestator.

În cazul în care s-ar admite o astfel de contestație la executare, s-ar încălca practic autoritatea de lucru judecat, întrucât deciziile Curții Constituționale, pe de o parte, vizează situații pendinte la momentul formulării unei cereri în legătura cu o eventuală cauză de micșorare a pedepsei, iar pe de altă parte, pe calea contestației la executare nu se poate reexamina cauza sub toate aspectele, o astfel de contestație fiind neîntemeiată.

În raport de cele precizate mai sus și ținând seama de faptul că motivele învederate de contestator nu se încadrează în niciunul dintre cazurile care ar permite admiterea contestației la executare formulată de acesta, în baza art. 598 C. pr. pen., instanța de fond a respins ca neîntemeiată contestația la executare cu privire la sentința nr. 161/10.04.2015 a Tribunalului, definitivă prin decizia penală nr. 446/05.04.2017 a Curții de Apel Ploiești.

Împotriva sentinței penale nr. 557 din data de 21 noiembrie 2017 pronunțată de Tribunalul în termen legal a formulat contestație condamnatul pentru motive de nelegalitate și netemeinicie, susținute de avocatul ales cu ocazia dezbaterilor care au avut loc în ședința publică din data de 20 februarie 2018, astfel cum sunt consemnate în încheierea de la acea dată care face parte integrantă din prezenta.

Reiterând susținerile din fața primei instanțe, contestatorul condamnat a invocat disp. art. 598 alin. 1 lit. d) C. pr. pen., învederând că decizia nr. 368 din data de 30 mai 2017 a Curții Constituționale constituie o cauză de micșorare a pedepsei întrucât s-a pronunțat după data soluționării apelului prin decizia nr. 446 din data de 05 aprilie 2017 a Curții de Apel Ploiești.

A susținut că se impune aplicarea disp. art. 386 C. pr. pen. cu consecința schimbării încadrării juridice a infracțiunii de înșelăciune în formă continuată pentru care a fost condamnat definitiv, potrivit noului cod penal, și aplicarea disp. art. 91 Cod penal.

Analizând contestația formulată de condamnatul X, în raport de actele și lucrările dosarului și dispozițiile legale incidente în materie, Curtea constată că aceasta nu este fondată și urmează a fi respinsă pentru considerentele care vor fi expuse în continuare:

Rezultă din actele dosarului că prin sentința penală nr. 161 din data de 10 aprilie 2015 pronunțată de Tribunalul în dosarul nr. .../105/2013, între alte dispoziții, a fost achitat inculpatul pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 8 din Legea nr. 39/2003 combinat cu art. 323 alin. 1 C. pen.

S-a constatat că în baza art. 5 C. pen. legea penală mai favorabilă aplicată inculpatului este reprezentată de Codul penal din 1969, și în consecință, în baza art. 215 alin. 1,2,3,4 și 5 C. pen. din 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 C. pen. din 1969 și art. 396 alin. 10 C. pr. pen. a fost condamnat inculpatul la pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune în formă continuată, faptă din perioada 2008-2010.

Sentința penală a rămas definitivă prin decizia penală nr. 446 din data de 05 aprilie 2017 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești.

Potrivit disp. art. 598 alin. 1 C. pr. pen. contestația împotriva executării hotărârii penale se poate face în următoarele cazuri: d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei.

Contestația la executare, astfel cum este reglementată de Codul de procedură penală, reprezintă procedeul jurisdicțional de rezolvare a cererilor vizând punerea în executare a hotărârilor penale definitive.

Fiind un mijloc procesual prin care se rezolvă incidentele privind executarea pedepselor, legiuitorul a prevăzut expres și limitativ cazurile în care poate fi folosită contestația la executare.

Prin limitarea acestor cazuri, legiuitorul a urmărit să nu transforme acest mijloc procesual de rezolvare a unor incidente la executare într-o cale prin care să se împiedice procedura normală de punere în executare a hotărârilor penale definitive.

Așadar, pe calea contestației la executare nu se poate modifica o hotărâre rămasă definitivă, nu se poate proceda la o reindividualizare a pedepsei prin pronunțarea altei soluții, întrucât s-a aduce atingere autorității de lucru judecat și stabilității raporturilor juridice.

Or, contestatorul condamnat, invocând decizia nr. 368 din data de 30 mai 2017 a Curții Constituționale a solicitat ca pe calea contestației la executare să se procedeze la schimbarea încadrării juridice și la reindividualizarea pedepsei, potrivit Noului Cod penal, aspecte care însă sunt intrate în puterea lucrului judecat, existând, așadar, un impediment obiectiv ce exclude reanalizarea acestora în această procedură.

Aceasta întrucât mijlocul procesual reglementat de disp. art. 598 alin. 1 lit. d) C. pr. pen. permite modificarea pedepsei fără reanalizarea unor aspecte ce țin de fondul cauzei.

Pe de altă parte, deși decizia nr. 368 din data de 30 mai 2017 a Curții Constituționale a fost pronunțată ulterior rămânerii definitive a sentinței penale nr. 161 din data de 10 aprilie 2015, fiind vorba de un raport juridic epuizat – *facta praeterita*, condamnatul nu mai poate solicita aplicarea acestei decizii întrucât decizia de admitere a Curții nu poate constitui temei legal pentru o acțiune în justiție, în caz contrar consecința fiind extinderea efectelor deciziei Curții pentru trecut.

Astfel cum a stabilit și Curtea Constituțională prin decizia nr. 126/2016 din momentul introducerii cererii în instanță și până la soluționarea definitivă a cauzei, norma incidentă a beneficiat de o prezumție de constituționalitate, care nu a fost răsturnată decât ulterior pronunțării hotărârii prin care s-a tranșat în mod definitiv litigiul. Așa încât incidența deciziei de admitere a instanței de contencios constituțional într-o atare cauză ar echivala cu atribuirea de efecte *ex tunc* actului jurisdicțional al Curții, cu încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală, și ar nega, în mod nepermis, autoritatea de lucru judecat care este atașată hotărârilor judecătorești definitive.

3. Pedeapsa nelegală. Greșita aplicare a prevederilor art. 39 alin. 1 lit. b) C. pen.

Index tematic: Cod penal

Legislație relevantă: art. 39 alin. 1 lit. b) C. pen.

Rezumatul problemei de drept:

În cazul în care se constata ca infracțiunea dedusa judecății se afla în concurs real cu alte infracțiuni pentru care inculpatul a fost condamnat printr-o hotărâre definitivă, instanța este obligată să descontească pedeapsa rezultanta stabilită prin hotărârea definitivă, să pună în individualitate pedepsele aplicate pentru fiecare infracțiune, iar apoi să facă aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. 1 lit. b) C. pen.

Calculul greșit al sporului obligatoriu de 1/3 din totalul celorlalte pedepse stabilite atrage nelegalitatea pedepsei rezultante aplicate.

Identificare:

*Curtea de Apel Ploiești, Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie
Decizia penală nr. 320 din data de 21 martie 2018*

Prin sentința penală nr. 2 din data de 05.01.2018 pronunțată de către Judecătoria P., s-au dispus următoarele:

În temeiul art. 335 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 396 alin. (1),(2) și (10) Cod procedură penală, a fost condamnat inculpatul **X la pedeapsa închisorii de 1 an**, sub aspectul săvârșirii, la data de 25.08.2015, a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere.

În temeiul art. 67 C. pen., i s-au interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și i) C. pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat în condițiile art. 68 C. pen.

În temeiul art. 65 alin. (1) C. pen., i s-au interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și i) C. pen., în condițiile art. 65 alin. (3) C. pen.

S-a constatat că fapta din prezentul dosar este concurentă cu următoarele fapte:

- infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere din data de 20.03.2015 pentru care a fost condamnat inculpatul la pedeapsa închisorii de 8 luni închisoare prin s.p.nr. 47/07.02.2017 în dosarul nr. .../331/2016 a Judecătoriei V.M., rămasă definitivă prin neapelare la data de 27.02.2017;

- infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere din data de 03.07.2015 pentru care a fost condamnat inculpatul la pedeapsa închisorii de 1 an și 4 luni prin s.p. nr. 47/07.02.2017 în dosarul nr..../331/2016 a Judecătoriei V.M., rămasă definitivă prin neapelare la data de 27.02.2017;

- infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere din data de 24.08.2015 pentru care a fost condamnat inculpatul la pedeapsa închisorii de 2 ani și 4 luni prin s.p. nr. 47/07.02.2017 în dosarul nr. .../331/2016 a Judecătoriei V.M., rămasă definitivă prin neapelare la data de 27.02.2017.

S-a anulat suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare dispusă prin s.p. nr. 47/07.02.2017 în dosarul nr. .../331/2016 a Judecătoriei V.M., rămasă definitivă prin neapelare la data de 27.02.2017.

S-a repus în individualitatea lor pedepsele componente de 8 luni închisoare, 1 an și 4 luni închisoare și 2 ani și 4 luni închisoare.

În baza art. 39 alin. (1) lit. b) C. pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea de 2 ani și 4 luni închisoare la care adaugă un spor de 1/3 din totalul celorlalte pedepse stabilite, urmând ca **inculpatul să execute pedeapsa rezultantă de 3 ani, 9 luni și 10 zile închisoare.**

În temeiul art. 67 C. pen., i s-au interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și i) C. pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat în condițiile art. 68 C. pen.

În temeiul art. 65 alin. (1) C. pen., i s-au interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și i) C. pen., în condițiile art. 65 alin. (3) C. pen.

În temeiul art. 274 alin. (1) C. pr. pen., inculpatul a fost obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de către stat, în quantum total de 800 lei.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut următoarele:

La data de 25.08.2015, orele 01:00, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu, organele de poliție din cadrul IPJ P. – Serviciul Rutier, au depistat în trafic și oprit pentru control, autoturismul marca Subaru cu nr. de înmatriculare ..., pe D.N. 1 A, în Cartierul ..., din mun. P., județul P., condus de inculpatul X, având ca pasager pe martorul A. Procedând la verificarea conducătorului auto în bazele de date, s-a stabilit faptul că acesta nu este deținător al permisului de conducere.

Fiind audiat, în calitate de suspect și inculpat, X a recunoscut și regretat fapta comisă, declarând faptul că în data de 25.08.2015, în jurul orei 01:00 a fost oprit de către un echipaj de poliție în timp ce conducea autoturismul marca Subaru cu nr. de înmatriculare ..., pe DN1A, în Cartierul P, județul P., în autoturism aflându-se și martorul A.. La solicitarea documentelor de către organele de poliție, inculpatul le-a relatat acestora faptul că nu deține permis de conducere, însă a fost nevoit să conducă autoturismul din localitatea S., unde acesta fusese la reparat, spre domiciliu, întrucât nu a găsit o altă persoană care să îl ajute în acest sens.

Potrivit procesului-verbal de interogare a bazelor de date specifică posesorilor de permise de conducere, încheiat la data de 25.08.2015, rezultă faptul că inculpatul X nu posedă permis de conducere.

Raportat la aceste criterii, prima instanță a avut în vedere că fapta inculpatului prezintă un grad mediu de pericol raportat la locul și timpul săvârșirii infracțiunii, respectiv a condus autoturismul marca Subaru cu nr. de înmatriculare ..., pe DN1A, în zona Cartier ..., județul P., știind că nu posedă permis de conducere.

Din fișa de cazier judiciar (f.8 dosar instanță) rezultă că inculpatul nu se află la primul conflict cu legea penală. Potrivit fișei de cazier judiciar a inculpatului, s-a constatat faptul că acesta nu se află la primul conflict cu legea penală, prin ordonanța nr. .../P/2013 a Parchetului de pe lângă Judecătoria V.M., dispunându-se scoaterea de sub urmărire penală a acestuia, aplicându-i-se amenda administrativă în quantum de 400 de lei pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat.

Prima instanță a reținut în sarcina inculpatului cauza legală de reducere a pedepsei prevăzută de art. 396 alin. (10) C. pr. pen.

Față de toate cele ce preced, prima instanță l-a condamnat inculpatul la o pedeapsă cu închisoarea de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere.

În ceea ce privește pedeapsa complementară, prima instanță a apreciat că prin comportamentul său inculpatul a manifestat un dezinteres profund față de valorile sociale ocrotite prin normele de drept penal încălcate, ceea ce impune aplicarea pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi.

În ceea ce privește pedeapsa accesorie, ținând seama de dispozițiile 65 alin. (1) C. pen., prima instanță a dispus interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen. în mod automat, prin efectul legii.

Examinând apelul formulat prin prisma actelor și lucrărilor dosarului, a criticilor invocate cât și sub toate aspectele conform art. 417 alin. 2 C. pr. pen., Curtea a apreciat că apelul este fondat așa cum se va arăta în continuare:

Prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt, care nu a fost contestată în fața instanței de apel nici de inculpat și nici de Ministerul Public. De altfel, cu privire la poziția procesuala a inculpatului, Curtea reține ca în fața primei instanțe inculpatul X a recunoscut săvârșirea faptei pentru care a fost trimis în judecată, solicitând aplicarea procedurii simplificate a recunoașterii învinuirii la termenul de judecată din data de 27.11.2017.

Curtea constată, la rândul său, ca probele administrate în cauză, coroborate cu poziția procesuala adoptată de inculpat în sensul recunoașterii faptei conduc la concluzia unei corecte rețineri a situației de fapt și de drept de către instanța de fond.

Astfel, din probele administrate în cauză rezulta ca în data de 25.08.2015, ora 01:00, inculpatul X a condus autoturismul marca Subaru cu numărul de înmatricularepe DN 1A, în zona Cartier ..., județul P. fără a deține permis de conducere - fapta ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de conducerea unui vehicul fără permis de conducere – prev. de art. 335 alin. 1 C. pen.

În ceea ce privește motivul de apel care vizează atât modalitatea de aplicare a pedepsei, cât și modalitatea de executare a pedepsei (s-a solicitat să se dispună suspendarea sub supraveghere și a pedepsei aplicate în prezenta cauză), Curtea îl apreciază parțial ca nefondat, având în vedere că pedeapsa rezultanta **de 3 ani, 9 luni și 10 zile închisoare a fost calculată, respectiv stabilită în mod nelegal**, însă modalitatea de executare a pedepsei rezultante în stare de detenție a fost stabilită în mod legal raportat la dispozițiile art. 97 C. pen.

Studiind actele dosarului, instanța de control judiciar constată că fapta săvârșită de către inculpatul X la data de 25.08.2015 este concurentă cu faptele săvârșite în datele de 20.03.2015, 03.07.2015 și 24.08.2015, fapte pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 47/07.02.2017 pronunțată de Judecătoria V.M. în dosarul nr. .../331/2016, definitivă la data de 27.02.2017 prin neapelare.

Prin sentința penală nr. 47/07.02.2017 a Judecătoriei V.M., inculpatul a fost condamnat la trei pedepse cu închisoarea, respectiv la pedeapsa de 8 luni închisoare pentru săvârșirea în data de 20.03.2015 a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, 1 an și 4 luni închisoare pentru săvârșirea în data de 03.07.2015 a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere și 2 ani și 4 luni închisoare pentru săvârșirea în data de 24.08.2015 a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, fiind aplicată în final pedeapsa rezultanta de 3 ani închisoare suspendată sub supraveghere.

Se constata ca judecătorul fondului i-a stabilit inculpatului în mod nelegal pedeapsa rezultanta de 3 ani, 9 luni și 10 zile închisoare, în condițiile în care prin aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. 1 lit. b) C. pen. pedeapsa rezultanta este de *3 ani și 4 luni închisoare* formata din pedeapsa cea mai grea de 2 ani și 4 luni închisoare + 1/3 (1 an și 4 luni închisoare + 8 luni închisoare + 1 an închisoare).

La individualizarea judiciara a pedepsei ce urmează a fi aplicată inculpatului, instanța de control judiciar va avea în vedere criteriile generale reglementate de art. 74 C. pen., atitudinea sinceră de recunoaștere și regret a faptei săvârșite, pericolul social al faptei reținute, gravitatea acesteia.

Instanța de control judiciar retine în favoarea inculpatului reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsa în conformitate cu art. 396 alin. 10 C. pr. pen.

Pentru considerentele expuse, instanța de control judiciar va aplica inculpatului X pedeapsa de 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducerea unui vehicul fără permis de conducere – prev. de art. 335 alin. 1 C. pen.

Având în vedere că fapta săvârșita de către inculpatul X la data de 25.08.2015 (fapta din prezenta cauză) este concurenta cu faptele săvârșite în datele de 20.03.2015, 03.07.2015 și 24.08.2015, fapte pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 47/07.02.2017 pronunțată de Judecătoria V.M. în dosarul nr. .../331/2016, definitivă la data de 27.02.2017 prin neapelare, Curtea va anula suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare stabilita prin sentința penală nr. 47/07.02.2017.

În consecință, Curtea va descontopi pedeapsa rezultanta de 3 ani închisoare dispusa prin sentința penală nr. 47/07.02.2017 în dosarul nr. .../331/2016 a Judecătoriei V.M., definitiva prin neapelare la data de 27.02.2017 în pedepsele componente, pe care le repune în individualitatea lor, respectiv 8 luni închisoare, 1 an și 4 luni închisoare și 2 ani și 4 luni închisoare.

Constatând că toate faptele sunt concurente, Curtea, în baza art. 39 alin. 1 lit. b) C. pen., va aplica inculpatului pedeapsa cea mai grea de 2 ani și 4 luni închisoare la care va adăuga sporul de 1/3 din totalul celorlalte pedepse stabilite (1 an și 4 luni închisoare + 8 luni închisoare + 9 luni închisoare), respectiv 11 luni închisoare, inculpatul X urmând ca în final sa execute pedeapsa rezultantă de **3 ani și 3 luni închisoare**.

Cu privire la solicitarea inculpatului de a-i fi suspendată sub supraveghere pedeapsa rezultantă, Curtea are în vedere dispozițiile art. 97 alin. 2 rap. la art. 91 alin. 1 lit. a) și b) C. pen., conform cărora în caz de concurs de infracțiuni sau pluralitatea intermediara, instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei rezultante, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 91 C. pen.

Conform art. 91 alin. 1 lit. a) și b) C. pen., *instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere dacă pedeapsa aplicata, inclusiv în caz de concurs de infracțiuni, este de cel mult 3 ani și infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de un an, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare.*

În consecință, Curtea constata ca pedeapsa rezultanta aplicata inculpatului în urma concursului de infracțiuni este de 3 ani și 3 luni închisoare (mai mare de 3 ani închisoare), iar prin sentința penală nr. 47/07.02.2017 pronunțată în dosarul nr. .../331/2016 de Judecătoria V.M., definitivă prin neapelare la data de 27.02.2017 inculpatul a fost condamnat la trei pedepse cu închisoarea, din care doua cu

închisoare mai mare de un an (1 an și 4 luni închisoare și 2 ani și 4 luni închisoare), situație în care condițiile cumulative prevăzute de art. 91 alin. 1 lit. a) și b) C. pen. nu sunt îndeplinite.

Față de cele reținute, Curtea constată că situația juridică a inculpatului nu permite suspendarea executării pedepsei rezultante de 3 ani și 3 luni închisoare, urmând ca pedeapsa să fie executată în regim de detenție.

4. Pedeapsa complementară. Condiții de aplicare

Index tematic: Cod penal

Legislație relevantă: art. 67 alin. 1 sau 2 C. pen.

Rezumatul problemei de drept:

Pedeapsa complementară constând în interdicția de a conduce anumite categorii de vehicule, stabilite de instanță și prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. j) C. pen. nu se poate aplica decât în cazul soluției de condamnare, pe lângă pedeapsa principală conform art. 67 alin. 1 sau 2 C. pen., iar nu și în cazul amânării aplicării pedepsei care nu constituie o soluție de condamnare în sensul art. 90 C. pen.

Identificare:

*Curtea de Apel Ploiești, Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie
Decizia penală nr. 195 din 21 februarie 2018*

Prin sentința penală nr. 86 din 23 octombrie 2017 pronunțată de judecătoria, în baza art. 336 alin. 1 C. pen., rap. la art. 396 alin. 1 și alin. 10 C. pr. pen., a fost stabilită în sarcina inculpatului X pedeapsa de 8 luni închisoare pentru săvârșirea, la data de 2 martie 2017, a infracțiunii de conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sub influența alcoolului.

În baza prevederilor art. 396 alin. 4 C. pr. pen., în ref. la art. 83 alin. 1 C. pen., a fost amânată aplicarea pedepsei pe perioada unui termen de supraveghere de 2 ani, stabilit conform prevederilor art. 84 alin. 1, calculat de la data rămânerii definitive a hotărârii.

Pe durata termenului de supraveghere inculpatul a fost obligat să se supună următoarelor măsuri de supraveghere, conform prevederilor art. 84 alin. 2 și art. 85 alin. 1 C. pen.: să se prezinte la Serviciul de Probațiune B., la datele fixate de acesta; să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea; să comunice schimbarea locului de muncă; să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 85 alin. 2 au fost impuse inculpatului, pe aceeași durată obligațiile de a presta muncă neremunerată în folosul comunității, pentru o perioadă de 60 de zile, la Primăria comunei S. sau la Spitalul de Boli Cronice S., afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, nu poate presta această muncă și de a nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței.

În baza prevederilor art. 404 alin. 3 C. pr. pen., și ale art. 83 alin. 4 C. pen., cu aplicarea prevederilor art. 88 și 89 C. pen., a fost atrasă atenția inculpatului asupra conduitei sale viitoare și asupra consecințelor la care se expune dacă va mai săvârși infracțiuni sau nu va respecta măsurile de supraveghere ori nu va executa obligațiile ce îi revin pe durata termenului de supraveghere, respectiv: revocarea amânării executării pedepsei și aplicarea și executarea pedepsei, dacă: pe parcursul termenului de supraveghere, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere sau săvârșește o nouă infracțiune cu intenție sau intenție depășită, descoperită în termenul de supraveghere, pentru care s-a pronunțat o condamnare chiar după expirarea acestui termen.

Pentru a pronunța această sentință, judecătoria a reținut că prin rechizitoriul emis în dosarul nr. .../P/2017 a fost trimis în judecată inculpatul X pentru săvârșirea infracțiunii de conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sub influența alcoolului, faptă prevăzută și pedepsită de art. 336 alin. 1 C. pen. și constând în aceea că în ziua de 2.03.2017 a condus autoturismul pe un drum sătesc din comuna S., a fost oprit în trafic de un echipaj de poliție și, întrucât emana halenă alcoolică, a fost testat cu aparatul Drager constatându-se o alcoolemie de 0,49 mg/l alcool pur în aerul expirat, după care i-au fost recoltate mostre biologice de sânge la Spitalul de Urgență B., având, la prima probă de la ora 00,00, o alcoolemie de 1,20 gr/l alcool pur în sânge, iar la proba a doua de la ora 01,00, o alcoolemie de 1,05 gr/l alcool pur în sânge.

Prezent în fața primei instanțe inculpatul a declarat că recunoaște săvârșirea infracțiunii la care se referă învinuirea, solicitând ca judecata să se facă potrivit procedurii prevăzute de art. 375 rap. la art. 374 alin. 4 și la art. 396 alin. 10 C. pr. pen.

În aceste circumstanțe, prima instanță a stabilit că fapta, recunoscută integral și necondiționat de inculpat întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sub influența alcoolului, prevăzută și pedepsită de art. 336 alin. 1 C. pen.

La individualizarea pedepsei instanța de fond a avut în vedere criteriile generale de individualizare prev. de art. 74 C. pen. și în raport de valoarea alcoolemiei, de distanța parcursă și de împrejurarea că inculpatul nu este cunoscut cu antecedente penale a apreciat că o pedeapsă situată la limita minimă prevăzută de lege, redusă în condițiile art. 396 alin. 10 C. pr. pen., este îndeplătoare pentru atingerea scopului și îndeplinirea funcțiilor de constrângere, de reeducare și de exemplaritate ale oricărei sancțiuni de drept penal, fără aplicarea ei imediată dar cu supravegherea conduitei pentru o perioadă determinată, în condițiile art. 83 C. pen.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel Parchetul de pe lângă judecătoria cu motivarea că instanța de fond a omis să-i aplice inculpatului pedeapsa complementară contând în obligația de a nu conduce anumite categorii de vehicule stabilite de instanță în condițiile în care a mai fost sancționat contravențional pentru încălcarea regulilor de circulație așa cum rezultă din fișa de cazier auto

În ședința dezbaterilor de astăzi, procurorul de ședință a completat motivele apelului inițial susținând în principal că pedeapsa a fost greșit individualizată și se impune înlocuirea soluției de amânare a aplicării pedepsei cu cea a condamnării la o pedeapsă a cărei executare să fie suspendată sub supraveghere în condițiile art. 91 și urm. C. pen., iar în subsidiar a menținut critica formulată în scris.